

протиправні дії проти когось із членів родини супроводжуються актами агресії, приниження та насильницькою поведінкою. Подібні дії з боку насильника приводять до негативного фізичного, психічного та соціального стану здоров'я постраждалої особи чи кількох осіб, членів родини. Як правило, найбільше страждають від сімейного насильства жінки, діти та люди похилого віку, хоча про останню категорію йдеться дуже мало.

Якщо ретельніше ознайомитись з Кримінальним кодексом республіки Польщі (котрий був прийнятий 1 серпня 2010), то можна виявити що за законодавством Польщі насильство у сім'ї карається більш суворо, ніж насильство проти сторонніх осіб. У статті 207 Кримінального кодексу за фізичне або психічне насильство над близькою особою встановлюється покарання у формі позбавлення волі від 3 місяців до 5 років. А якщо таке насильство було скоєне в жорстокому вигляді то взагалі кримінальний кодекс республіки Польщі передбачає покарання від 1 до 10 років за ґратами. Було б чудово якби наша країна все ж таки врегульовувала данні проблеми тими ж самими шляхами що і Польща, адже якщо вірити законам, то позитивним його нововведенням стало те, що він передбачає оперативний та швидкий механізм реагування на факти сімейного насильства. Так, на основі Закону щодо протидії злочинам в сім'ї, було створено «блакитну лінію», за якою можна негайно повідомити поліцію у разі вчинення домашнього насильства, внаслідок чого поліція разом з прокуратурою негайно вчиняють дії щодо усунення загрози, а саме: усувають винуватця, який вчинив насильство в сім'ї, зі спільного помешкання; якщо дитина зазнає жорстокого поводження, то вона може бути негайно вилучена навіть без рішення суду.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ДЕНИС ЮРІЙОВИЧ КОВАЛЬЧУК

Національна академія Національної ґвардії України

РОЗВИТОК ТА ПРИЧИНИ НАСИЛЬСТВА СЕРЕД МОЛОДІ

Серед причин, через які неповнолітні вчиняють насильницькі дії, виділяють найрізноманітніші фактори, які потім часто при несприятливому збігу обставин збігаються. Ті, хто вдома в сім'ї є свідками застосування насилля як засобу вирішення конфліктів, швидше за все, б'ють першими у підлітковому віці. До цього додається тиск з боку однолітків, вільний час, невизначеність ролі у групі, жага до пригод та змінені цінності.

Звикання до агресії та жорстокості за рахунок тривалого споживання відповідних засобів масової інформації також може зменшити фактори

стримування серед нестабільних підлітків. Проблеми інтеграції, неструктурований вільний час, відсутність перспективи та невміння орієнтуватися в житті також є обтяжуючими обставинами.

Прояви насильства, як і їх причини – різноманітні. Види насильства простягаються від вербальної агресії, погроз, примусу, тілесних ушкоджень та завдання майнових збитків до пограбування та шантажу. Жертвами цих дій і є головним чином знову неповнолітні. Ось чому вони не лише злочинці, а частіше потерпають як жертви. Діти та підлітки в два-три рази частіше стають жертвами вуличного пограбування та нападу, ніж дорослі.

Ефективна боротьба з насильницькою злочинністю серед неповнолітніх є одним з найважливіших викликів нашої демократичної держави. У пошуках сенсу життя та ідеалів для наслідування молодим людям потрібна підтримка та порада. Сім'я відіграє ключову роль у запобіганні насильству. Саме тут мають бути закладені основи соціальної поведінки і, наприклад, засвоєне ненасильницьке вирішення конфліктів та розвинуто почуття власної гідності.

Науковий керівник І. М. Антонян

УДК 343.9:343.226

КАТЕРИНА КОСТЯНТИНІВНА КОВТУН

Харківський національний університет внутрішніх справ

СВІТОВИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Дослідження ситуації рівня сімейного насильства в інших країнах свідчать, що ця проблема є міжнародною. Так, у США жінка страждає від фізичного насилля кожні 18 хвилин. За статистикою 1987 року, 62 % убивств жінок було вчинено їхніми чоловіками.

За даними, наведеними Всесвітньою організацією охорони здоров'я, кожна шоста жінка зазнала насильства в сім'ї. Відповідно до цих же даних, ця проблема є більш гострою для економічно слабо розвинених країн. Так, відсоток жінок, що повідомили про те, що вони хоч раз у житті зазнавали насильства з боку членів своєї сім'ї, варіюється від 15 % у Японії до 71 % в Ефіопії. За іншими даними, рівень насильства над жінками в сім'ї становить близько 20 % у США, 23 % у Швеції.

Законодавство багатьох країн взагалі не передбачає відповідальності за вчинення насильства в сім'ї, що гальмує процес розв'язання цієї проблеми. У деяких країнах відповідальність настає за вчинення лише окремих форм насильства. За наведеними даними, в 79 країнах світу закони щодо протидії насильству в сім'ї або відсутні, або про них нічого не відомо.